

РЕЗЮМЕТА

**на научните трудове и публикации на подполковник д-р инж. Даниел Стоянов
Берчев**

представени при участие в конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в област на висшето образование 9. „Сигурност и отбрана”, професионално направление 9.1. „Национална сигурност” и научна специалност „Военнополитически аспекти на сигурността“ за нуждите на секция „Научноизследователска дейност” при Институт „Научноизследователска и иновационна дейност” на НВУ „Васил Левски”, обявен със заповед на Министъра на отбраната № ОХ-332/06.04.2022 г. и обнародван в ДВ Бр. № 31/19.04.2022 г.

SUMMARIES

**of the scientific works and publications of Lieutenant colonel eng. Daniel Stoyanov
Berchev, PhD**

presented upon the participation in the competitions to take the academic position of „Associate professor“ in the field of the Higher Education 9. “Security and Defense”, professional field 9.1. “National Security”, and scientific specialty "Military-political aspects of security" for the needs of the "Research Activity" section of the Research and Innovation Institute at Vasil Levski National Military University, announced by order of the Minister of Defense No. OX-332/06.04.2022 and promulgated in State Gazette, issue No. 31/19.04.2022.

НАУЧНИ ТРУДОВЕ SCIENTIFIC WORKS	
Резюмета на български език	Summaries in English
1.1. МОНОГРАФИЯ	1.1. MONOGRAPH
<p>1.1.1. Берчев, Даниел. <i>Обща политика за сигурност и отбрана на Европейския съюз</i>. Велико Търново: Издателство „Фабер“, 2022, бр. страници – 314. ISBN 978-619-00-1498-0</p>	<p>1.1.1. Berchev, Daniel. <i>Common security and defense policy of the European Union</i>. Veliko Tarnovo: Faber Publishing House, 2022, no. pages – 314. ISBN 978-619-00-1498-0</p>
<p>Интеграционните процеси в областта на ЕПСО/ОПСО, въпреки всички опити за формализиране, традиционно са били и до ден днешен остават най-трудната област за практическа реализация и теоретична обосновка. От една страна, разбирането на институциите и практиката на ЕПСО/ОПСО изисква оценка на тяхното развитие през годините, вместо просто да се направи моментна снимка на институционалната архитектура в даден момент от времето. От друга страна, отделните институции и органи са част от сложна система за правене на политики и вземане на решения. Тяхната способност или неспособност да изпълняват своите мандати до голяма степен зависи от качеството на взаимодействието им с други институционални участници на равнището на ЕС и на национално ниво.</p> <p>В допълнение към казаното, институционалната практика и реформата не могат да се разглеждат изолирано от паралелните развития на политическо и оперативное ниво, включително разработването на стратегическите приоритети на ЕПСО/ОПСО и уроците, извлечени от опита в тази област. Взаимодействието на тези различни направления на формиране на политики формира институционалните резултати по начини, които никое национално правителство</p>	<p>Integration processes in the field of European Security and Defense Policy (ESDP)/ Common Security and Defense Policy (CSDP) of the EU, although all attempts of formalization, traditionally were and are still the hardest part to realize in practical terms. On one hand we have the understanding of the institutions and practices of ESDP/CSDP requiring an accession of their development throughout the years, instead of a “temporary picture” of the institutional architecture in a given moment of time. On the other hand, we have the separate institutions and organs as part of a complex system for policy making and decision taking. Their ability or inability to execute their mandates largely depends from the quality of their interaction with other institutional participants on EU level as well as on a national level.</p> <p>In addition to everything said, the institutional practice and reformation cannot be reviewed separately, isolated of the parallel developments of political and operational levels, including the development of strategical priorities of ESDP/CSDP and the lessons learned from the experience of this field. The interaction of these different fields of forming policies, forms institutional results in ways which neither national government or EU institution can entirely predict and control. Therefore</p>

или институция на ЕС не могат изцяло да предвидят и контролират. Затова ЕПСО/ОПСО е постоянно обект на научни изследвания, анализи, мнения и гледни точки както от учени и анализатори, така и от страна на политици, военни, журналисти и студенти.

Казаното по-горе служи като основа за определяне актуалността на това изследване, тъй като съдържателните аспекти на ЕПСО/ОПСО, в отделните етапи на нейното развитие, винаги са повдигали повече от няколко въпроса сред доктриналните учени. Съвременната взаимосвързаност на проблемите пред ЕС, като регионална организация, постоянно поддържат буден дебата за сигурността и отбраната – като измерители на кохезията на Съюза.

От друга страна, темата е от особен научен интерес, тъй като в процеса на търсене на навременни инструменти за справяне със сложността в границите на ЕС и извън него, днес ОПСО се превръща в една от най-динамично развиващите се области на европейска интеграция и сътрудничество между държавите членки на Съюза. Това определя ОПСО като постоянно адаптираща се и развиваща се политика. Актуалността на темата се определя и от нарастващото влияние на ЕС в международните отношения. Като регионална организация той се е превърнал в неразделна част от международната система, в рамките на която има активен принос за поддържане на международния мир и сигурност както в Европа, така и в други региони по света.

Не на последно място, изучаването на развитието на европейската интеграция и

ESDP/CSDP is a constant object of research, analyses, opinions, points of view from scientists and analyzers, as well as politicians, military, journalists and students.

The mentioned above serves as groundwork of defining the topicality of this research, because the extensive aspects of ESDP/CSDP in separate phases of its development, always have given rise to questions amongst the doctrinal researchers. The modern interconnectedness of the problems before the EU, such as the regional organization, constantly keep the debate about security and defense alive – as measurements of the cohesion of the Union.

On the other hand, the topic is of high research interest, given the process of looking for timely instruments for dealing with the complexity of the EU borders and outside them. Today CSDP is becoming one of the most dynamic in development of European integration and cooperation between the member states of the Union. This defines the CSDP as constantly adapting and developing policy. The topicality of this given topic is further defined by the increase influence of the EU in international relations. As a regional organization it has become an inseparable part of the international system, in the framework of active contribution for keeping the international peace and security not only in Europe, but other regions worldwide as well.

Last but not least, the research and the development of European integration and actions of the EU in the field of security and defense allows for better understanding these processes, which are apparently natural for the modern stage in historical development. On the other

действията на ЕС в областта на сигурността и отбраната позволява по-добре да се осмислят и разберат тези процеси, които очевидно са естествени за съвременния етап на историческо развитие. От друга страна, развитието на ОПСО трябва да бъде придружено от текущ процес на оценка и преглед, за да се предостави повече съдържание, яснота и гъвкавост по отношение на формирането и изпълнението на тази политика.

Целта на изследването е да се проучи и анализира процеса на формиране и развитие на сътрудничеството между държавите членки на ЕС в областта на политиката за сигурност и отбрана, отчитайки влиянието върху нея на трансатлантическия фактор и не винаги лесното съжителство на Съюза с други структури за сигурност и отбрана (като НАТО и Западноевропейския съюз), междуправителствения характер на нейния дизайн, както и несъответствието между нагласите на държавите членки на Съюза към отбраната – особено по отношение на стратегическата култура.

Обект на изследване в монографията се явява ОПСО на ЕС – като уникален исторически феномен и доминиращ фактор в развитието на ЕС през последните години.

Предмет на изследването са правните, политическите, институционалните и стратегическите аспекти в развитието на дейността на ЕС в областта на външната политика, сигурността, отбраната, включително и военните въпроси.

В търсене на правилните средства за изясняване и разбиране на ЕПСО/ОПСО, методът на работа се основава на положителното, критическото и структурно-функционалното изследване на първичното и вторичното

hand, the development of the CSDP must be accompanied by a current process of review and accession, in order to give more context, clarity and flexibility in the terms of forming and executing this policy.

The aim of the research is to study and analyze the process around the forming and development between the member states of the EU in the field for policies of security and defense, taking into account the influence of the transatlantic factor on it and not always the easy going with other frameworks for security and defense (such as NATO and Western European Union), the intergovernmental character of its design, as well as the incompatibility of the member states of the Union towards defense – especially in terms of strategic culture.

The object of the research in the monography is CSDP of the EU – as a unique historical phenomenon and dominating factor in the development of the EU throughout the recent years.

The subject of the study is the legal, political, institutional and strategic aspects in the development of the EU's activities in the field of foreign policy, security, defense, including military issues.

In searching for the correct resources for clarifying and understanding of ESDP/CSDP, the method of work is based on the positive, critical and structural-functional research of the primary and secondary legislation (including the so called atypic acts, as messages and resolutions) of the EU, causing direct or indirect influence on the ESDP/CSDP, aiming towards deriving the complex features of this Union policy. Additionally, to the choice of analytical tools for clarification and understanding

<p>законодателство (включително т. нар. атипични актове, като съобщения и резолюции) на ЕС, оказващи пряко или непряко въздействие върху ЕПСО/ОПСО, с цел извеждане на комплексните характеристики на тази политика на Съюза. Към направения избор на аналитични инструменти за изясняване и разбиране на ЕПСО/ОПСО се отнасят и концепцията на общността за сигурност, и историческият институционализъм, които биха могли да придадат по-голяма обяснителна сила. Работата се основава и на такива общонаучни методи като хронологичен анализ, дедукция и индукция.</p> <p>С оглед трансграничния характер на сигурността и отбраната, изследването на ОПСО като интегрална част от ОВППС на ЕС обуславя необходимостта от интердисциплинарен, интегриран подход, който позволява да се обясни процеса на формирането, развитието на тази политика на Съюза и прилежащите към нея проблеми.</p> <p>Това изследване представя балансираната позиция на автора, основана на анализа на съществуващата литература в тази област, първичното и вторичното законодателство на ЕС, както и извлечените поуки от практиката. Структурирано е в три глави, сегментирани, от своя страна, на раздели и точки.</p>	<p>of ESDP/CSDP include the concept of the security community and historical institutionalism, which could provide greater explanatory power. The work is based on such general scientific method as chronological analysis, deduction and induction.</p> <p>Given the cross-border nature of security and defense, the research of the CSDP as an integral part of the EU CFSP calls for an interdisciplinary, integrated approach that explains the formulation, development of this Union policy and its problems.</p> <p>This research presents the author's balanced position, based on the analysis of the existing literature in this field, the primary and secondary legislation of the EU, as well as the lessons learned from the practice. It is structured in three chapters, segmented, in turn, into sections and points.</p>
<p>1.2. КНИГИ</p>	<p>1.2. BOOKS</p>
<p>1.2.1. Берчев, Даниел. <i>Правноприложими аспекти при мироопазващи операции на ООН.</i> Велико Търново: Издателство „Фабер“, 2019, бр. страници – 460. ISBN 978-619-00-0994-8</p>	<p>1.2.1. Berchev, Daniel. <i>Legally applicable aspects of UN peacekeeping operations.</i> Veliko Tarnovo: Faber Publishing House, 2019, no. pages – 460. ISBN 978-619-00-0994-8</p>
<p>Мироопазващите операции на ООН са се утвърдили в годините на своето съществуване като един от най-важните инструменти за изграждане на траен мир,</p>	<p>In the years of its existence, UN peacekeeping operations have established themselves as one of the most important tools for building lasting peace in</p>

в страните излизаци от конфликт. Но днес мироопазването вече не е това, което е замислено да бъде. В своето битие то претърпява значителни промени, като продължава да се развива и към този момент. Сега то се е превърнало в по-комплексна, по-всеобхватна и опасна дейност. Освен това, комплексният характер на съвременните мироопазващи операции изисква от военнослужещите не само да оперират тактически правилно, но и да съобразяват своите действия с правните норми приложими към тях. За участващите в тези операции е жизнено важно, да знаят каква е законовата рамка, в която може да действат при съответните обстоятелства. Ако тя не е определена достатъчно ясно и миротворците не са запознати с нея, чрез своите действия те може лесно да прекратят границите на допустимото и да нарушат закона. Като допълнение, незаконната употреба на оръжие може да срине легитимността на цялата операция и да намали или да доведе до загубата на политическата и обществена подкрепа за нейното провеждане.

С оглед на посоченото настоящият труд представлява цялостно актуално изследване в българската правна литература на механизма на правно регулиране на мироопазващите операции на ООН. Книгата е структурирана в увод, три глави и заключение.

В глава първа, която се състои от пет раздела, се разглежда международноправното положение на мироопазващите операции и практиката по тяхното провеждане. Разсъжденията са проведени в две основни направления, които са взаимосвързани, допълват се и способстват за по-ясното разбиране на мироопазването. Едното си поставя за

countries emerging from conflict. But today, peacekeeping is no longer what it was meant to be. In its existence it has undergone significant changes, and continues to develop to this day. It has now become a more complex, comprehensive and dangerous activity. In addition, the complex nature of modern peacekeeping operations requires servicemen not only to operate tactically and correctly, but also to comply with the legal norms applicable to them. It is vital for those involved in these operations to know the legal framework in which they can act in the circumstances. If it is not defined clearly enough and peacekeepers are not aware of it, through their actions they can easily go beyond what is permissible and break the law. In addition, the illegal use of weapons can undermine the legitimacy of the whole operation and reduce or lead to a loss of political and public support for its conduct.

In view of the above, this paper is a comprehensive current study in the Bulgarian legal literature on the mechanism of legal regulation of UN peacekeeping operations. The book is structured in an introduction, three chapters and a conclusion.

The first chapter, which consists of five sections, deals with the international legal situation of peacekeeping operations and the practice of conducting them. The reflections were conducted in two main areas, which are interrelated, complementary and contribute to a clearer understanding of peacekeeping. One aims to formulate peacekeeping and related operations, as well as to explore their characteristics, and the other to outline the place of peacekeeping and its relationship with other UN activities

цел да формулира мироопазването и провежданите във връзка с него операции, както и да изследва характерните им черти, а другото да очертае място на мироопазването и взаимовръзките му с другите дейности на ООН, предприемани за поддържане на международния мир и сигурност.

След изясняването в първа глава на международноправното положение на мироопазващите операции и практиката по тяхното провеждане, за постигане пълнота на изследването, във втора глава, която се състои от три раздела, се разглеждат приложимите международноправни аспекти при мироопазващите операции. Очертана е правната рамка за тези операции и е представена международноправната уредба, регламентираща действията на миротворците, последвана от анализа на изработваните от ООН специфични споразумения и правила за употреба на сила.

Като част от правната рамка при провеждането на мироопазващите операции, в трета глава се разглежда приложимото национално законодателство както на приемащата, така и на изпращащата държава. В първия раздел, в който се разглежда националното законодателство на приемащата държава, аргументирано се сочи, че то ще оказва влияние върху дейността на членовете на мироопазващите операции на ООН, тъй като те изпълняват техните задължения на територията на тази държава. Във втори раздел се разглежда националното законодателство на изпращащата държава и по-специално приложимите норми от националното законодателство на Република България, в случаите когато страната ни участва с военни

undertaken to maintain international peace and security.

After clarifying in the first chapter the international legal situation of peacekeeping operations and the practice of their conduct, in order to achieve completeness of the study, in the second chapter, which consists of three sections, the applicable international legal aspects of peacekeeping operations are considered. The legal framework for these operations is outlined and the international legal framework regulating the actions of peacekeepers is presented, followed by the analysis of the specific agreements and rules for the use of force developed by the UN.

As part of the legal framework for peacekeeping operations, Chapter 3 deals with the applicable national legislation of both the host and sending States. The first section, which deals with the national legislation of the host country, argues that it will affect the activities of members of UN peacekeeping operations, as they perform their duties in that country. The second section examines the national legislation of the sending state and in particular the applicable norms of the national legislation of the Republic of Bulgaria, in cases where our country participates with military formations in UN peacekeeping operations. In this aspect, the study analyzes the legally relevant norms concerning: the role of our national parliament and the executive power in the sending and use of armed forces outside the territory of the Republic of Bulgaria; the extraterritorial effect of criminal law and the issue of criminal liability of servicemen participating in peacekeeping operations; disciplinary and property liability.

As a result of the overall presentation,

формирования в мироопазващи операции на ООН. В този аспект, в изследването се анализират правнорелевантните норми, отнасящи се до: ролята на националният парламент и изпълнителната власт при изпращането и използването на въоръжени сили извън територията на Република България; екстериториалното действие на наказателноправните норми и въпроса за наказателната отговорност на военнослужещите участващи в мироопазващи операции; дисциплинарната и имуществената отговорност.

В резултат на цялостното изложение, въз основа на направения задълбочен анализ, установените несполучливи законодателни разрешения и пропуски, и преди всички на базата на изведените основни изводи в края на всяка глава, се правят последователно предложения за промяна. Те са изведени след заключението и могат да бъдат обобщени по следния начин: предложения свързани с международноправния режим на регулиране на действията на миротворците в провежданите от ООН мироопазващи операции; предложения *de lege ferenda* относно усъвършенстване на нормативната уредба в Република България и вътрешноведомствените актове в Министерството на отбраната, отнасящи се до изпращането и използването на българските въоръжени сили извън територията на страната и отделно някои други предложения относно усъвършенстване процеса на подготовката на българските военнослужещи за участие в мироопазващи операции на ООН, с отчитане на правото приложимо при тези операции.

based on the in-depth analysis, the identified unsuccessful legislative solutions and omissions, and above all on the basis of the main conclusions at the end of each chapter, proposals for change are made consistently. They are based on the conclusion and can be summarized as follows: proposals related to the international legal regime for regulating the actions of peacekeepers in UN peacekeeping operations; proposals *de lege ferenda* on improving the legislation in the Republic of Bulgaria and internal acts in the Ministry of Defense regarding the sending and use of Bulgarian armed forces outside the country and separately some other proposals on improving the process of training Bulgarian servicemen to participate in UN peacekeeping operations, taking into account the law applicable to those operations.

1.3. УЧЕБНИК	1.3. TEXTBOOK
<p>1.3.1. Събев, Събин и Берчев, Даниел. <i>Управление на интелектуалната собственост (Учебник)</i> [CD]. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „Васил Левски“, 2018, бр. страници – 174. ISBN 978-954-753-319-6</p>	<p>1.3.1. Събев, Събин & Berchev, Daniel. <i>Intellectual Property Management (Textbook)</i> [CD]. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2018, no. pages – 174. ISBN 978-954-753-319-6</p>
<p>Учебникът е в обем от 174 страници, съдържанието е структурирано в четири глави. В първа глава се разглежда системата на интелектуалната собственост – дефинират се понятията, изяснява се същността на изобретенията, промишлените образци, търговските марки и имена, наименованията за произхода, авторското и сродните права.</p> <p>Втората глава изяснява международното сътрудничество в областта на интелектуалната собственост – Световната организация за интелектуална собственост и международните конвенции и споразумения за закрила на различните видове интелектуална собственост.</p> <p>Същинското управление на обектите на интелектуална собственост се разглежда в трета и четвърта глава.</p> <p>Трета глава е озаглавена „Управление на авторското право и сродните права“. В нея се разглеждат обектите и субектите на авторското право, съдържанието и прехвърлянето на авторските права; сродните права: права на артисти – изпълнители, продуценти на звукозаписи, филмови продуценти, права на радио и телевизионни организатори, производители на бази данни. Особено внимание е обърнато на авторските права в интернет. Подробно се анализират способите за защита на авторските и сродни права по гражданскоправен, наказателноправен и административноправен ред.</p> <p>Четвърта глава е озаглавена</p>	<p>The textbook has a volume of 174 pages, the content is structured in four chapters. The first chapter examines the system of intellectual property – defines the concepts, clarifies the nature of inventions, industrial designs, trademarks and names, appellations of origin, copyright and related rights</p> <p>The second chapter clarifies international cooperation in the field of intellectual property – the World Intellectual Property Organization and international conventions and agreements for the protection of various types of intellectual property.</p> <p>The actual management of intellectual property objects is discussed in Chapters Three and Four.</p> <p>The third chapter is entitled "Copyright and Related Rights Management". It examines the objects and subjects of copyright, the content and transfer of copyright; related rights: rights of performers, producers of sound recordings, film producers, rights of radio and television organizers, producers of databases. Particular attention is paid to copyright on the Internet. The methods for protection of copyright and related rights under civil, criminal and administrative law are analyzed in detail.</p> <p>The fourth chapter is entitled "Industrial Property Management". The object of research are the inventions and the utility models – concept, signs of patentability, content of the patent protection and procedure for granting a</p>

<p>„Управление на индустриалната собственост“. Обект на изследване са изобретенията и полезните модели – понятие, признаци за патентоспособност, съдържание на патентната защита и процедура по издаване на патент; марките и географски означения, промишлен дизайн. Отделни раздели са посветени на нелоялната конкуренция, лицензиране, трансфер на технологии, франчайзинг и ноу-хау.</p>	<p>patent; brands and geographical indications, industrial design. Separate sections are devoted to unfair competition, licensing, technology transfer, franchising and know-how.</p>
<p>1.4. УЧЕБНО РЪКОВОДСТВО</p>	<p>1.4. TRAINING MANUAL</p>
<p>1.4.1. Желязков, Кирил и Берчев, Даниел. Растения. Гъби. – В: Костадинов, Костадин и др. <i>Оцеляване на личния състав от военните формирования в екстремални условия.</i> Велико Търново: НВУ „Васил Левски“, 2005, Трета глава, с. 30-61, бр. страници – 32. ISBN 954-753-028-3</p>	<p>1.4.1. Zhelyazkov, Kiril & Berchev, Daniel. Plants. Mushrooms. – In: Kostadinov, Kostadin et al. <i>Survival of personnel from military formations in extreme conditions.</i> Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2005, Third chapter, pp. 30-61, no. pages – 32. ISBN 954-753-028-3</p>
<p>Настоящото ръководство е предназначено за курсантите и сержантите обучавани в НВУ „Васил Левски“, офицерите, сержантите и войниците от Българската армия. Ръководството е разработено от авторски колектив от преподаватели от НВУ „Васил Левски“, като трета глава „Растения. Гъби.“ е разработена в съавторство от доц. д-р Кирил Желязков и д-р Даниел Берчев. Ръководството е в обем от 175 стр., като глава трета е в обем от 32 стр.</p> <p>Личният състав от военните формирования, който участва в различни мисии, използва в полеви условия определени ресурси – средства за воюване, разнородни храни, вода, топлина, медикаменти и други. Често във военната практика не всички ресурси могат да се доставят, а понякога немалка част от тях, могат да бъдат и унищожени. Това поражда неопределеност в изпълнение мисията в конкретна бойна</p>	<p>This manual is intended for officer cadets and sergeants trained at the Vasil Levski National University, officers, sergeants and soldiers of the Bulgarian Army. The manual was developed by a team of lecturers from Vasil Levski National Military University, as the third chapter named “Plants. Mushrooms.” Is developed in co-authorship by Assoc. Prof. PhD Kiril Zhelyazkov and PhD Daniel Berchev. The manual is 175 pages long and the third chapter is 32 pages long.</p> <p>The personnel of the military formations, which participate in various missions, use certain resources in the field - means of warfare, various foods, water, heat, medicines and others. Often in military practice not all resources can be delivered, and sometimes many of them can be destroyed. This creates uncertainty in the implementation of the mission in a particular combat situation. Uncertainty, in turn, leads to fear and</p>

ситуация. Неопределеността от своя страна води до страх и несигурност, насочени главно във физическото оцеляване на отделния индивид или малка група (отделение, екипаж) военнослужещи. Решение за оцеляването им, представлява използването на налични ресурси намиращи в природата непосредствено в района за изпълнение на мисията. Последното налага познаването и най-вече използване на система от рационални действия и похвати по създаване на елементарни условия за живот: устройване на укрития; добиване на питейна вода и огън; лов и риболов с помощта на самоделни приспособления; използване на диви растения за храна, лечение без помощта на лекар и лекарства; направа на различни инструменти и др.

Ръководството представлява опит да се обобщят знанията, уменията и практиката при провеждане с обучаемите на курс „Оцеляване на личния състав от военните формирования в екстремални условия“.

Глава трета, която е съвместна разработка на доц. д-р Кирил Желязков и д-р Даниел Берчев, е посветена на възможностите, които природата предоставя за задоволяване на хранителните потребности на тялото, които в повечето случаи могат да се набавят от растителните храни т. е. от флората. В природата те ще бъдат най-достъпни, но са необходими знания за тяхната употреба. В тази връзка в глава трета последователно са разгледани ядливите растения, които съдържат важни витамини и минерали и са богати на протеин и въглехидрати. Някои от тях съдържат и мазнини, а всички те осигуряват грубата храна, необходима за поддържането на тялото в добра форма.

insecurity, focused mainly on the physical survival of the individual or a small group (unit, crew) of servicemen. The solution to their survival is the use of available resources found in nature directly in the area to carry out the mission. The latter requires knowledge and especially the use of a system of rational actions and techniques for creating basic living conditions: arranging shelters; extraction of drinking water and fire; hunting and fishing with the help of improvised devices; use of wild plants for food, treatment without the help of a doctor and medicines; making various tools, etc.

The manual is an attempt to summarize the knowledge, skills and practice in conducting a course with students on "Survival of personnel from military formations in extreme conditions."

Chapter three, which is a joint development of Assoc. Prof. Kiril Zhelyazkov, PhD and Daniel Berchev, PhD, is devoted to the opportunities that nature provides to meet the nutritional needs of the body, which in most cases can be obtained from plant foods, namely from the flora. In nature, they will be the most accessible, but knowledge is needed for their use. In this regard, Chapter Three deals with edible plants that contain important vitamins and minerals and are rich in protein and carbohydrates. Some of them also contain fat, and all of them provide the roughage needed to keep the body in good shape. Compared to many edible plants, there are also poisonous plants, with those that are poisonous on contact and those that are poisonous on ingestion.

Next, we look at mushrooms, which are very good food, but should undoubtedly be recognized as non-poisonous. In this

<p>В сравнение с многобройните ядивни растения съществуват и отровни растения, като са разгледани тези, които са отровни при контакт и тези, които са отровни при поглъщане.</p> <p>На следващо място са разгледани гъбите, които са много добра храна, но трябва да бъдат безспорно разпознати като не отровни. В тази връзка са посочени признаците по които да бъдат различавани ядливите от неядливите гъби. С оглед на разглежданите ядливите растения и гъби, както и отровните такива, са посочени конкретни съвети за тяхното разпознаване.</p> <p>В края на трета глава са разгледани естествените лечебни средства, като част от природната медицина, защото различни видове билки, растения и природни вещества са били прилагани при различни заболявания и много от лекарствата, които и днес се използват, са извлечени от растителни източници.</p>	<p>regard, the signs by which to distinguish edible from inedible mushrooms are indicated.</p> <p>At the end of the third chapter, natural remedies are considered as part of natural medicine, because different types of herbs, plants and natural substances have been used in various diseases and many of the drugs still used today are derived from plant sources.</p>
<p>НАУЧНИ ПУБЛИКАЦИИ SCIENTIFIC PUBLICATIONS</p>	
<p>2.1. Берчев, Даниел. Бюлетинът на генералния секретар относно спазване на МХП от силите на ООН (1999) – минималния правен стандарт за военно поведение на мироопазващите сили на ООН. – В: <i>Сборник доклади от научна конференция „Актуални проблеми на сигурността“</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „В. Левски“, 2013, том 1, с. 184-195. ISBN 978-954-753-200-7</p>	<p>2.1. Berchev, Daniel. The Secretary-General’s bulletin on compliance with IHL by the forces of the United Nations (1999) – the minimum legal standards for military conduct of the UN peacekeepers. – In: <i>Proceedings of Scientific Conference “Actual Problems of Security”</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2013, Volume 1, pp. 184-195. ISBN 978-954-753-200-7</p>
<p>Изследването на въпроса за приложимостта на международното хуманитарно право (МХП) към мироопазващите сили на ООН показва, че той не е нов и при формулирането на неговия отговор Международният комитет на Червения кръст (МКЧК) и ООН (ООН) заемат различни позиции. Въпреки това</p>	<p>A study of the question of the applicability of international humanitarian law (IHL) to UN peacekeepers shows that it is not new and that the International Committee of the Red Cross (ICRC) and the UN (UN) have different positions in formulating its response. However, in 1995, the two</p>

<p>през 1995 г. двете организации съвместно в дух на тясно сътрудничество анализират всички разпоредби на хуманитарното право, за да определят приложимостта им към мироопазващите сили и изготвят кодекс за поведение. Това послужи като основа за издадения през 1999 г. Бюлетин на генералния секретар относно спазването на МХП от войските на ООН. Въпреки че бюлетинът на генералния секретар (ST/SGB/1999/13) се опитва да отговори на въпроса за приложимостта на МХП към миротворците на ООН, той беше критикуван от държавите и се превърна в предмет на голям дебат. Бюлетинът на генералния секретар представлява първият път, когато ООН официално призна, че силите на ООН са обвързани от същите принципи, които обвързват националните войски. В момента това е малко повече от минимален правен стандарт за военно поведение на силите на ООН.</p>	<p>organizations jointly in a spirit of close cooperation analyzed all provisions of humanitarian law, to determine their applicability to peacekeeping forces, and drafting a code of conduct. It served as a basis for the issued in 1999 Bulletin of the Secretary-General on compliance with IHL by the UN troops. Although the Secretary-General's bulletin (ST/SGB/1999/13) tries to answer the question of the applicability of IHL to UN peacekeepers it had been criticized by the States and has become a matter of great debate. The Secretary-General's Bulletin represents the first time that UN has officially recognized that UN forces are bound by the same principles that bind national troops. Currently, it is little more than a minimum legal standard for military conduct of UN forces.</p>
<p>2.2. Берчев, Даниел. Мандатът за мироопазваща операция на ООН – документ на компромиса с политически и правен характер. – В: <i>Сборник доклади от годишна университетска научна конференция.</i> Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „В. Левски“, 2014, том 8, с. 36-47. ISSN 1314-1937</p>	<p>2.2. Berchev, Daniel. The mandate of UN peacekeeping operation - a document of compromise with political and legal nature. – In: <i>Proceedings of the annual university scientific conference.</i> Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2015, Volume 5, pp. 47-60. ISSN 1314-1937</p>
<p>Веднага след създаването си ООН често прибегва до мироопазващи операции, които се утвърждават като негов основен инструмент за гарантиране на международния мир и сигурност. Въпреки че всяка от тези операции има своите специфики, това, което ги обединява е, че се създават след получаване на мандат от Съвета за сигурност. Мандатите имат както политически, така и правен характер. Те са резултат от постигнатия консенсус между страните, участващи в</p>	<p>As soon as it was created, the UN often resorts to peacekeeping operations which asserted themselves as its main tool for ensuring international peace and security. While each of these operations has its own specifics, what uniting them is that they are created after receiving a mandate from the Security Council. Mandates are both political and legal in nature. They are the result of the consensus reached between the parties involved in its creation that parties are</p>

<p>създаването му, които страни не са непременно пряко въввлечени в конфликта. Това ни позволява да определим мандата като документ на компромис. Мандатът е ключов документ, който е международно правно пълномощие за разрешаване и установяване на мироопазваща операция и е обективиран в резолюцията на Съвета за сигурност (или Общото събрание). С оглед на международната легитимност на дейностите на ООН в тази област е важно да се подчертае, че както издаването на мандата, така и извършването на неговите ревизии могат да се извършват само от Съвета за сигурност. Това се постига чрез приемане на нова резолюция, която официално допълва или променя мандата на мироопазващата операция.</p>	<p>not necessarily directly involved in the conflict. This allows us to define the mandate as a document of compromise. The mandate is a key document that is international legal authority for the authorization and establishment of a peacekeeping operation, and objectified in the resolution of the Security Council (or General Assembly). In view of international legitimacy of the United Nations activities in this area, it is important to emphasize that both the issuance of the mandate and carrying out its revisions can be performed only by the Security Council. It is accomplished by adopting a new resolution, which officially complements or changes the mandate of the peacekeeping operation.</p>
<p>2.3. Берчев, Даниел. Системата на ООН за стендбай споразумения – прагматична стъпка за повишаване на способностите на ООН за създаване на по-ефективни и ефикасни мироопазващи операции. – В: <i>Сборник доклади от годишна университетска научна конференция.</i> Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „В. Левски“, 2015, том 6, с. 47-60. ISSN 1314-1937</p>	<p>2.3. Berchev, Daniel. The United Nations Stand-by Arrangements System – pragmatic step to enhance the capabilities of the UN to create a more effective and efficient peacekeeping operations. – In: <i>Proceedings of the annual university scientific conference.</i> Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2015, Volume 5, pp. 47-60. ISSN 1314-1937</p>
<p>Докладът представя същността на Системата на ООН за стендбай споразумения, която е резултат от усилията на ООН да намери нови инструменти, гарантиращи способността на организацията за бързо разполагане на мироопазващи операции. Разглеждат се предпоставките довели до създаването на Системата на ООН за стендбай споразумения, като се прави и съпоставяне със споразуменията по чл. 43 от Устава на ООН и изискването за постоянна армия на ООН. При разкриване същността на системата се очертават както нейните предимства, така и ограниченията, които я съпътстват. В заключение се обосновава</p>	<p>The article presents the essence of the United Nations Stand-by Arrangements System (UNSAS) as a result of UN efforts to find new instruments to ensure the organization's capability for rapid deployment of peacekeeping operations. The preconditions led to the development of the United Nations Stand-by Arrangements System are being looked at, as a comparison made to Art. 43 of the UN Charter and the requirement for a standing army of the UN. Revealing the nature of the System its advantages and limitations that accompany it are both outlined. In fine is stated the conclusion that in a short</p>

<p>извода, че в краткосрочен план системата ще бъде основата, от която ще зависи голяма част от потенциала на ООН за бързото развърщане на мироопазващи операции.</p>	<p>term it appeared the system will be the foundation, upon which a large part of the potential of the United Nations for the rapid deployment of peacekeeping operations would depend.</p>
<p>2.4. Берчев, Даниел. Подготовката на сержантите от българската армия като част от националната система за професионално образование и обучение. – В: <i>Knowledge International Journal</i>. Vrnjacka Banja, Serbia: Institute of Knowledge Management, 2018, Vol. 22.4, с. 1075-1080. ISSN 2545-4439</p>	<p>2.4. Berchev, Daniel. Training of NCOs from the Bulgarian army as a part of the National System for Vocational Education and Training. – In: <i>Knowledge International Journal</i>. Vrnjacka Banja, Serbia: Institute of Knowledge Management, 2018, Vol. 22.4, pp. 1075-1080. ISSN 2545-4439</p>
<p>Докладът в своята първата част представя в синтезиран вид основните характеристики на националната система за професионално образование и обучение на Република България, а в неговата втора част се акцентира върху модела на професионално обучение на сержантите от Българската армия, който се явява част от тази национална система. При разглеждането на националната система за професионално образование и обучение, авторът описва на първо място законодателната рамка за професионалното образование и обучение. Тя е очертана както от общите, така и от специалните законови разпоредби, регулиращи обществените отношения свързани с професионалното образование и обучение. На следващо място се описва управлението на професионалното обучение провеждано в Професионалния сержантски колеж. В тази връзка се очертава институционалната рамка на национално равнище и се описва съвсем накратко разпределението на функциите и отговорностите на отделните институции. В края на първата част на доклада, авторът разглежда същността на националната система за професионално образование и обучение, и по-конкретно професионалното обучение за</p>	<p>In its first part, the article presents in a summary the main characteristics of the national system for vocational education and training of the republic of Bulgaria and in its second part, it emphasizes on the model of professional training of NCOs of the Bulgarian Army, which is a part of the national system. With the review of the national system for vocational education and training, the author first describes the legislative framework of the vocational education and training. It is outlined both by the general and by the special legal provisions, regulating the public relations related to vocational education and training. Following is the description of the management of the professional training conducted in the Professional NCOs Collage. In this connection, the institutional framework is outlined at the national level and describes very briefly the distribution of the functions and responsibilities of the different institutions. At the end of the first part of the paper, the author examines the essence of the national vocational education and training system, and in particular vocational training for the acquiring of a fourth degree of professional qualification. In</p>

<p>придобиване на четвърта степен на професионална квалификация. С оглед на формулираната тема на доклада, в неговата втора част се акцентира върху модела на професионално обучение на сержантите от Българската армия и по-конкретно провежданото в Професионалния сержантски колеж обучение на сержанти и войници за придобиване на четвърта степен на професионална квалификация по професии и специалности, които са утвърдени на национално ниво. По виждането на автора описаният модел на подготовка на сержантите в Българската армия е един успешен подход за интегрирането му в националната система за професионално образование и обучение на Република България. В заключение, авторът аргументирано очертава положителните аспекти от реализирането на този модел на интегриране на професионалното обучение в системата на министерството на отбраната на Република България, като се отчитат националните и европейски измерения. Представеният модел за подготовка на сержантите в Българската армия илюстрира тенденцията да се опитаме да променим старите навици в положителна посока. Той осигурява професионални компетенции на сержантите, гарантиращи развитието на лидерството практикувано в посока от горе на долу и способства за поемане на инициативата за повишаване на професионалните умения на сержантите, необходими за съответната работа. По този начин сержанта се превръща в модел за подражание на своите подчинени.</p>	<p>view of the stated topic of the article, in its second part focuses on the model of topic of the article, in its second part the highlight is on the professional training of the sergeants in the Bulgarian Army and more specifically the one conducted in the Professional NCOs College for training sergeants and soldiers, for acquiring a fourth degree of professional qualification on professions and specializations, which are approved on a national level. In the author's point of view, the described model of training of the sergeants in the Bulgarian army is one successful approach for its integration in the national system for vocational education and training of the Republic of Bulgaria. In conclusion the author argues out the positive aspects of the realization of this model of integration of vocational training in the system of the Ministry of Defense of the Republic of Bulgaria, taking into account the national and European dimensions. The presented model of training of the sergeants in the Bulgarian Army illustrates a trend on how to try to change the old habits in a positive direction. It provides professional competence of the sergeants to ensure the development of leadership practiced in the direction from top to bottom and contributes to taking the initiative to enhance the professional skills of sergeants needed for the job. In this way, the sergeant becomes into a role model for its subordinates.</p>
<p>2.5. Стефанов, Милко и Берчев, Даниел. Прилагане на стандарти за подготовка в процеса на обучение на курсантите – възможност за повишаване на</p>	<p>2.5. Stefanov, Milko & Berchev, Daniel. Application of Training Standards in the Educational Processes of Officer-Cadets – an Opportunity to</p>

<p>образователните способности на НВУ „Васил Левски“. – В: <i>Сборник доклади от Юбилейна научна конференция „140 години военно образование – традиции и перспективи“</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „В. Левски“, 2019, с. 104-119. ISBN 978-954-753-283-0</p>	<p>Increase Educational Capabilities of the NMU “Vasil Levski “. – In: Proceedings of the Anniversary Scientific Conference ‘140 Years Military Education – Traditions and Perspectives’. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2019, pp. 104-119. ISBN 978-954-753-283-0</p>
<p>Докладът в своята първата част представя в синтезиран вид основните характеристики на подготовката, която авторите определят като императив за изграждане на необходимите отбранителни способности на въоръжените сили на Република България. На следващо място е разгледана общата система на подготовка във въоръжените сили, като съвкупност от две подсистеми – подготовката във военните формирования и тази в НВУ „Васил Левски“, като елемент на военно-образователната система. В доклада се подлага на анализ и изискването подготовката да се провежда на базата на стандарти, като се разглеждат елементите на съдържателния аспект на стандарта за подготовка. Релевантно към въпроса за подготовката, авторите правят релация между системния подход при подготовката, стандартите, длъжностната характеристика и квалификационна характеристика. С оглед на последното, се прави разграничение между стандарта за подготовка в НВУ „Васил Левски“ и във военно формирование. В заключение се обосновава необходимостта от разработване на стандарти за подготовка на курсантите, като съчетание на два типа стандарти: образователен стандарт и стандарт за подготовка във военно формирование, които са взаимосвързани и си влияят един на друг.</p>	<p>In its first part, the report presents in summary the base characteristics of training which the authors consider as imperative for building the necessary defense capabilities of the Armed forces of the Republic of Bulgaria. Secondly the general training system of the Armed forces is reviewed as a combination of two subsystems – training of the military units and the one in the NMU “Vasil Levski” – as an element of the military educational system. The report analyzes requirement for the training to be conducted with certain standards, with a review of the core aspects of the standard for training as well. Relevant to the issue of training, the authors make a connection between the system approach to training, standards, job specification and qualification characteristics. In view of the last aspect, a differentiation is made between the standards of training in the NMU “Vasil Levski” and in the military units. In conclusion, an articulate argument is made for the development of training standards for officer-cadets as a combination of two types of standards – an educational standard and a standard for training in military unit, which are intertwined and are influential to each other.</p>
<p>2.6. Берчев, Даниел и Стефанов, Милко. Системният подход при обучението във военно-образователната система –</p>	<p>2.6. Berchev, Daniel & Stefanov, Milko. The Systems Approach to Training in the Military Educational</p>

<p>съвкупност от интеграционни процеси. – В: <i>Knowledge International Journal</i>. Vrnjacka Banja, Serbia: Institute of Knowledge Management, March 2019, Vol. 30.6, с. 1457-1462. ISSN 2545-4439. DOI: https://doi.org/10.35120/kij30061457B</p>	<p>System – aggregation of integration processes. – In: <i>Knowledge International Journal</i>. Vrnjacka Banja, Serbia: Institute of Knowledge Management, March 2019, Vol. 30.6, pp. 1457-1462. ISSN 2545-4439. DOI: https://doi.org/10.35120/kij30061457B</p>
<p>Настоящият доклад разглежда системния подход при обучението, в контекста на образователните институции във въоръжените сили, като логически и системен процес. Анализирани са документите, регламентиращи прилагането на системния подход при обучението във въоръжените сили на САЩ, Великобритания и Република България. На базата на проведеня анализ, в първата част на доклада се очертават най-общо изискванията предявени към военно-образователната система. Аргументирано се посочва, че тези изисквания са приложими за всички военно-образователни системи и съставляват общовалидна рамка за всички модели. Тази рамка в достатъчна степен позволява на тези, които проектират обучението, да го направят по гъвкав начин, според образователните нужди на обучаемите. От гледна точка на мениджмънта на всяка образователна система, системният подход при обучение е най-подходящия начин за определяне на нуждите от обучение и развитие. Обосновано се посочва, че това е адаптивен, непрекъснат учебен модел, фокусиран върху осигуряване на качествени, подходящи и ефективни обучителни практики. Във втората част на доклада се разглеждат основните характеристики на системния подход при обучението, прилаган във военно-образователните системи на САЩ, Великобритания и Република България. Разгледани са различни определения,</p>	<p>This report looks into the Systems Approach to Training, in the context of educational institutions in the armed forces, as a logical and systematic process. Documents regulating the implementation of the Systems Approach to Training in the US Army, United Kingdom and Bulgaria are analyzed. The first part of the report outlines the requirements of the military educational system based on the made analysis. It is reasonably stated that these requirements apply to all military education systems and constitute a valid framework for all models. This framework sufficiently allows those who make the training to do so in a flexible way, in accordance to the learners' educational needs. From the standpoint of the management of each education system, the Systems Approach to Training is the most appropriate way to identify learning and development needs. It is reasonably stated that this is an adaptive, continuous training model focused on providing quality, appropriate and effective learning practices. The main features of the Systems Approach to Training applied in the military education systems of the United States, the United Kingdom and the Republic of Bulgaria are examined in the second part of the report. Different definitions are used to describe the Systems Approach to Training. From the analysis of the definitions given, the authors justify the assertion, that</p>

<p>които се използват, за да се опише процеса на системния подход при обучението. От анализа на определенията, авторите обосновават твърдението, че по своята същност системният подход при обучението, в известна степен, се доближава до архитектурния подход. Установява се, че за нуждите на въоръжените сили и на трите държави, системният подход при обучението е представен като съвкупност от взаимно свързани и взаимно зависими процеси (етапи), насочени към проектиране на съвременния военно-образователен процес в условията на силно динамична външна среда. Направен е сравнителен анализ на етапите (фазите) на системния подход при обучението, прилаган във военно-образователните системи на САЩ, Великобритания и Република България. В заключението на доклада, авторите обосновават виждането, че системния подход при обучението, в контекста на въоръжените сили, представлява съвкупност от интеграционни процеси, насочени не само към крайния резултат, но и към самия процес на обучение.</p>	<p>inherently, the Systems Approach to Training to a certain extent approaches the architectural approach. It is established that for the needs of the armed forces of all three countries the Systems Approach to Training is presented as an aggregation of interrelated and interdependent processes (or stages) aimed at designing the modern military education process in a highly dynamic and external environment. A comparative analysis of the stages (phases) of the Systems Approach to Training applied in the military education systems of the United States, United Kingdom and the Republic of Bulgaria is made. In conclusion of this report the authors justify the opinion that the Systems Approach to Training in the context of the armed forces is an aggregation of integration processes not only aimed at the end result, but also in the learning process itself.</p>
<p>2.7. Стефанов, Милко и Берчев, Даниел. Анализ на обучението – основа за формиране или усъвършенстване на дизайна на образователния процес на курсантите в НВУ „Васил Левски“. – В: <i>Сборник доклади от научна конференция „Актуални проблеми на сигурността“</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „В. Левски“, 2019, том 1, с. 146-154. ISSN 2367-7465</p>	<p>2.7. Stefanov, Milko & Berchev, Daniel. Training analysis process – the basis for forming or improving the design for the educational process of the officer cadets in NMU “Vasil Levski”. – In: <i>Proceedings of Scientific Conference “Actual Problems of Security”</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2019, Volume 1, pp. 146-154. ISSN 2367-7465</p>
<p>Настоящият доклад разглежда процеса на анализ на обучението при прилагане на системния подход, в контекста на образователните институции във въоръжените сили, като логически процес. Анализирани са документите, регламентиращи процеса на анализ на</p>	<p>The current report reviews the training analysis process when applying the Systems Approach to Training, in the context of educational institution in the armed forces, as a logical process. The documents, regulating the training analysis process in the armed forces of</p>

<p>обучението във въоръжените сили на САЩ, Великобритания и Република България. Разгледани са различните подходи при извършването на анализ на обучението. Аргументирано се посочва, че анализа на обучението е основата, на която се гради образователен продукт, отговарящ на съвременните изисквания на потребители на кадри. Разгледана е и необходимостта от синхронизиране на военно-образователната система с процесите на подготовката във въоръжените сили на Република България. На базата на проведения анализ авторите достигат до извода, че „анализа на обучението“ дава критичната информация за формиране на нов или усъвършенстване на съществуващ дизайн на образователен процес, който ще осигури ефективност, ефикасност и икономичност при подготовката на бъдещите офицери.</p>	<p>the US, UK and the Republic of Bulgaria, have been analyzed. The different approaches in the analysis of training are considered. It is argued that training analysis is the basis on which an educational product that meets the contemporary requirements of users of staff is built. The necessity of synchronizing the military and educational system in Bulgaria is also reviewed. On the basis of the conducted analysis, the authors conclude, that the “training analysis process” gives critical information for forming a new or improving an already existing design of the educational process, which will lead to effectiveness, efficiency and economy in the preparation of future officers.</p>
<p>2.8. Берчев, Даниел. Курсантите като военнослужещи с особен статус – необходимост от изясняване на термина. – В: <i>Сборник доклади от научна конференция „Актуални проблеми на сигурността“</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „В. Левски“, 2019, том 3, с. 175-182. ISSN 2367-7465</p>	<p>2.8. Berchev, Daniel. Officer cadets as militaries with special status – the necessity of clarification of the term. – In: <i>Proceedings of Scientific Conference “Actual Problems of Security”</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2019, Volume 3, pp. 175-182. ISSN 2367-7465</p>
<p>В настоящият доклад авторът си поставя за цел да изясни понятието „военнослужещи с особен статус“, което релевантно е свързано с курсантите от висшите военни училища. От една страна те се разглеждат като обучаеми във висше държавно училище, а от друга страна – като военнослужещи, които в това си качество не обладават пълния обем права, задължения и отговорности, присъщи на военнослужещия. В изложението на доклада се изследват вижданията на различни автори по отношение на съотношението, в което двата термина – статут и статус, се намират един спрямо</p>	<p>In this report, the author aims to clarify the term “MILITARIES WITH SPECIAL STATUS”, which is relevant and directly affects the officer cadets of the military schools and universities. On one hand, they are regarded as trainees or students in a university, but on the other- as military personnel, who as such, do not possess the full spectrum of rights, obligations and responsibilities, which military personnel have. In the body of this report, different points of view of various authors are being looked into in regards to both terms – statute and status. A relation between is made</p>

<p>друг. Прави се релация между статут на военнослужещ и статут на курсант, статус на военнослужещ и курсантите като военнослужещи с особен статус.</p>	<p>between the statute of military personnel and the statute of officer cadets as militaries with special status.</p>
<p>2.9. Берчев, Даниел. Същност и измерения на глобализацията. – В: <i>Сборник доклади от научна конференция „Актуални проблеми на сигурността“</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „В. Левски“, 2020, том 3, с. 43-58. ISSN 2367-7475</p>	<p>2.9. Berchev, Daniel. Nature and dimensions of globalization. – In: <i>Proceedings of Scientific Conference “Actual Problems of Security”</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2020, Volume 3, pp. 43-58. ISSN 2367-7465</p>
<p>В първата част на доклада са разгледани няколко определения за глобализацията в опит, техните автори да я концептуализират. Във втората част на доклада са анализирани същността и измеренията на глобализацията, като се прави съпоставка дали глобализацията представлява ново състояние или тя съпътства историята на човечеството. Освен това са разгледани и различните сфери върху които глобализацията оказва влияние. В заключение, авторът застъпва тезата, че глобализационните процеси в началото на ХХІ век имат някои прилики с миналото, но в същото време имат и много различни от миналото посоки на развитие. В тази връзка глобалните проблеми, характеризиращи предизвикателствата пред световната общност се явяват основателна предпоставка за търсенето и прилагането на глобални решения, с цел изграждане на един по-безопасен и по-добър свят за всички.</p>	<p>The first part of the report discusses several definitions of globalization in an attempt to conceptualize it by their authors. The second part of the report analyzes the nature and dimensions of globalization. A comparison is made whether the globalization represents a new state or it goes alongside with the history of the mankind. The different spheres affected by the globalization are also reviewed. In conclusion, the author advocates the thesis, that the globalization processes from the beginning of the 21st century have something in common with the past, but simultaneously also have many different paths of development opposed to the past. In this regard, the global problems that characterize the challenges facing the world community are a valid prerequisite for the search for and implementation of global solutions in order to build a safer and better world for all.</p>
<p>2.10. Берчев, Даниел. Глобализацията като предпоставка за осъзнаване интересите на ЕС в областта на сигурността и отбраната. – В: <i>Сборник доклади от научна конференция „Актуални проблеми на сигурността“</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „Васил Левски“, 2020, том 3, с. 77-85. ISSN 2367-7475</p>	<p>2.10. Berchev, Daniel. Globalization as prerequisite for realizing the EU interests in the security and defense area. – In: <i>Proceedings of Scientific Conference “Actual Problems of Security”</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2020, Volume 3, pp. 77-85. ISSN 2367-7465</p>

<p>В увода на настоящата публикация авторът разглежда регионализацията в лицето на ЕС, като процес съпътстващ глобализацията. В тази връзка авторът поставя на обсъждане въпросът: До каква степен глобализацията предвещава емпирична трансформация в средата, в която намира проекция европейската политика в областта на сигурността и отбраната? Търсейки отговорът на въпроса, във втората част на доклада авторът прави съвсем кратка ретроспекция на постигнатото от ЕС в областта на политиката за сигурност и отбрана. Подчертава се, че краят на Студената война и разпадането на Съветския съюз внесоха изцяло ново измерение в съществуващия дискурс за сигурност в Европа. Държавите-членки на ЕС разбраха, че за да бъдеш основен участник на международната политическа сцена, е необходимо нещо повече от икономическа сила. Анализът показва, че наборът от нови предизвикателства пред сигурността и произтичащите от това нови и променящи се перспективи на европейската сигурност са гаранция не само за предефиниране на проблемите и целите на сигурността в Европа, но и за пренастройка на съществуващите институции за сигурност и тяхното адаптиране към новите реалности.</p>	<p>In the introduction to this publication, the author considers regionalization in the face of the EU as a process accompanying globalization. In this regard, the author raises the following issue: To what extent does globalization foreshadow an empirical transformation in the environment in which European security and defense policy is projected? Seeking the answer to the question, in the second part of the report the author makes a very brief retrospective of the achievements of the EU in the field of security and defense policy. It is emphasized that the end of the Cold War and the collapse of the Soviet Union brought a completely new dimension to the existing security discourse in Europe. EU Member States have realized that more than economic power is needed to be a major player on the international political stage. The analysis shows that the set of new security challenges and the resulting new and changing perspectives of European security are a guarantee for not only redefining the problems and goals of security in Europe, but also for reconfiguring existing security institutions and adapting them to new realities.</p>
<p>2.11. Берчев, Даниел. Приносът на Западноевропейския съюз за задоволяване изискванията на европейските проблеми на сигурността в периода от октомври 1984 г. до началото на 90-те. – В: <i>Сборник доклади от научна конференция „Актуални проблеми на сигурността“</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НБУ „Васил Левски”, 2020, том 3, с. 59-76. ISSN 2367-7475</p>	<p>2.11. Berchev, Daniel. The contribution of the Western European Union for satisfying the requirements of the European security problems in the period from October 1984 to the early 90s. – In: <i>Proceedings of Scientific Conference “Actual Problems of Security”</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2020, Volume 3, pp. 59-76. ISSN 2367-7465</p>
<p>Настоящата публикация представя</p>	<p>This publication presents an analysis</p>

<p>анализ на приносът на Западноевропейския съюз към задоволяване изискванията на европейските проблеми в областта на сигурността и отбраната. Разглежданият период обхваща времето от октомври 1984 г., свързан с реактивирането на ЗЕС, до началото на 90-те години. В доклада са разгледани и анализирани ключови за дейността на ЗЕС документи, приети през посочения период. В заключение се посочва, че въпреки предприетите стъпки за възраждане, ЗЕС не успя да разреши основното напрежение между „европеисти“ и „атлантисти“ и в крайна сметка той осигури единствено слаб заместител на Европейската отбранителна общност.</p>	<p>for the contribution of the West European union for satisfying the requirements of the European problems in the area of security and defense The period in question covers the period from October 1984, related to the reactivation of the WEU, to the early 1990s. The report examines and analyzes key documents on the activities of the WEU adopted during this period. In conclusion, despite the revival steps taken, the WEU failed to resolve the main tensions between the “europeanists” and the “atlantists” and ultimately it provided only a weak substitute for the European Defense Community.</p>
<p>2.12. Берчев, Даниел. Европейски съвет в Хелзинки (декември 1999 г.) – новата готовност на Европа да поеме повече отговорност за собствената си отбрана. – В: <i>Сборник доклади от годишна университетска научна конференция 2021.</i> Велико Търново: Издателски комплекс на НБУ „Васил Левски”, 2021, том 4, с. 100-107. ISSN 1314-1937</p>	<p>2.12. Berchev, Daniel. Helsinki European Council (December 1999) – Europe's new readiness to take more responsibility for their own defense. – In: <i>Proceedings of the annual university scientific conference.</i> Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2021, Volume 4, pp. 100-107. ISSN 1314-1937</p>
<p>Докладът е посветен на развитието на Европейската политика за сигурност и отбрана. В тази връзка Европейския съвет, проведен през м. декември 1999 г. в Хелзинки, се разглежда като вододел, тъй като решенията взети от държавите-членки поставят реалните основи на тази нова обща европейска политика за сигурност и отбрана. От проведения в настоящия доклад анализ на решенията взети в Хелзинки се откроява формулираната „основна цел“ на общата ЕПСО – да бъдат създадени сили за бързо реагиране, като са очертани техните параметри. Това от своя страна ще допринесе за развиването на автономен капацитет за вземане на решения и, когато</p>	<p>The report is dedicated to the development of European security and defense policy. In this respect, the European Council in Helsinki in December 1999 is seen as a watershed, as the decisions taken by the Member States lay the real foundations of this new common European security and defense policy. From the conducted analysis on the decisions taken in Helsinki in this current report, the “main goal” of the ESDP is stated – to create a rapid reaction force, outlining its parameters. This, in turn, will contribute to the development of autonomous decision-making capacity and, when NATO is generally not committed, to</p>

<p>НАТО като цяло не е ангажиран, да стартира и провежда водени от ЕС военни операции в отговор на международни кризи. Друго важно решение от срещата на върха в Хелзинки е обявената решимост, че в рамките на Съвета ще бъдат създадени нови постоянни политически и военни органи, които са описани в настоящия доклад. В заключение, доклада акцентира върху факта, че взетите решения в Хелзинки изразяват не само новото намерение на ЕС да поеме по-голяма отговорност за собствените си способности за отбрана и планираните сили, но и решимостта му да стане сериозен участник в сигурността.</p>	<p>launch and conduct EU-led military operations in response to international crises. Another important decision of the Helsinki Summit was the announced determination that new permanent political and military bodies would be set up within the Council, as described in this report. In conclusion, the report emphasizes the fact that the decisions taken in Helsinki express not only the EU's new intention to take greater responsibility for its own defense capabilities and planned forces, but also its determination to become a major player in security.</p>
<p>2.13. Берчев, Даниел. Френско-британската среща в Сен Мало (декември 1998 г.) и така наречената „морска промяна“ в отношението на Обединеното кралство към отбраната на ЕС. – В: <i>Сборник доклади от годишна университетска научна конференция 2021</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НБУ „Васил Левски“, 2021, том 4, с. 108-121. ISSN 1314-1937</p>	<p>2.13. Berchev, Daniel. The Franco – British summit in Saint-Malo (December 1998) and the so-called “sea change” in the United Kingdom’s attitude towards EU defense. – In: <i>Proceedings of the annual university scientific conference</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2021, Volume 4, pp. 100-107. ISSN 1314-1937</p>
<p>Докладът е посветен на развитието на Европейската политика за сигурност и отбрана. В тази връзка Европейския съвет, проведен през м. декември 1998 г. в Сен Мало, се разглежда като повратна точка по отношение на позицията на Обединеното кралство спрямо създаването на автономна политиката на ЕС за сигурност и отбрана. В доклада се анализират факторите, които са довели до промяната на парадигмата в европейското мислене относно сигурността, като са анализирани както позициите на Великобритания, така и позициите на Франция – двигателите на измерението на сигурността на ЕС.</p>	<p>The report is dedicated to the development of European security and defense policy. In this context, the Saint-Malo European Council of December 1998 is seen as a turning point in the United Kingdom’s position on establishment of an autonomous EU security and defense policy. The report analyzes the factors that have led to a paradigm shift in European security thinking, analyzing both the position of Britain and France, the engines of the EU security dimension.</p>
<p>2.14. Берчев, Даниел. Декларацията от френско-британската среща в Сен Мало (декември 1998 г.) и създаването на</p>	<p>2.14. Berchev, Daniel. Declaration by the French-British meeting in Saint-Malo (December 1998) and the</p>

<p>Европейска политика за сигурност и отбрана. – В: <i>Сборник доклади от годишна университетска научна конференция 2021</i>. Велико Търново: Издателски комплекс на НВУ „Васил Левски”, 2021, том 4, с. 122-131. ISSN 1314-1937</p>	<p>establishment of a European security and defence policy. – In: <i>Proceedings of the annual university scientific conference</i>. Veliko Tarnovo: Vasil Levski National Military University Press, 2021, Volume 4, pp. 122-131. ISSN 1314-1937</p>
<p>Европейския съвет, проведен през м. декември 1998 г. в Сен Мало, се разглежда като повратна точка по отношение на създаването и развитието на Европейската политика за сигурност и отбрана. В доклада се анализират текстовете от съвместната декларация на Великобритания и Франция – двигателите на измерението на сигурността на ЕС. Декларацията е определяна като „революционна“ и представлява качествена стъпка напред в посока на обща европейска политика за сигурност и отбрана, защото инициативата беше предприета от двете държави-членки, които до момента са основните военни сили в Европа. Анализът ясно показва, че всяка значима политика за сигурност и отбрана за ЕС ще изисква не само подкрепата, но и активното участие на двете държави.</p>	<p>The European Council in Saint-Malo in December 1998 is seen as a turning point in the creation and development of the European Security and Defense Policy. The report analyzes the texts of the joint declaration of Great Britain and France – the engines of the EU security dimension. The declaration has been described as “revolutionary” and represents a qualitative step forward towards a common European security and defense policy, because the initiative was taken by the two Member States, which are still the main military forces in Europe. The analysis clearly shows that any significant security and defense policy for the EU will require not only the support but both countries.</p>
<p>2.15. Берчев, Даниел и Петков, Стефан. Иракската криза от 2003 г. като екзогенен фактор за приемането на Европейската стратегия за сигурност. – В: <i>Право, Политика, Администрация (електронно списание)</i>. Благоевград: Правно-исторически факултет, ЮЗУ „Неофит Рилски“, 2021, Том 8, Брой 2, с. 24-34. ISSN 2367-4601</p>	<p>2.15. Berchev, Daniel & Petkov, Stefan. The Iraqi crisis of 2003 as an exogenous factor for the adoption of the European security strategy. – In: <i>Law, Politics, Administration (electronic journal)</i>. Blagoevgrad: Faculty of Law and History, "Neofit Rilski" Southwestern University, 2021, Volume 8, Issue 2, pp. 24-34. ISSN 2367-4601</p>
<p>Европейската политика за сигурност и отбрана има дълга история, като върху нейното развитие влияние оказват различни фактори. За един дълъг период от време ЕС бе изпаднал в унес от текущото развитие на политиката за сигурност и отбрана. Две ключови</p>	<p>European security and defense policy has a long history, with various factors influencing its development. For a long time, the EU had fallen into a stupor from the ongoing development of security and defense policy. Two key events are pulling EU Member States</p>

<p>събития изваждат държавите-членки на ЕС от обзелата ги летаргия. Едното от тях е войната в Ирак през 2003 г. Трансатлантическата криза относно войната в Ирак показва пукнатините в сградата на Общата външна политика и политиката за сигурност на ЕС. Въпреки това, един положителен изход от кризата беше, че тя принуди европейците да осъзнаят необходимостта от някакво общо стратегическо мислене и подчерта необходимостта от обща стратегическа визия за засилване на вътрешното сближаване на равнище ЕС.</p>	<p>out of their lethargy. One is the war in Iraq in 2003. The transatlantic crisis over the Iraq war has revealed cracks in the building of the EU's Common Foreign and Security Policy. However, one positive outcome of the crisis was that it forced Europeans to realize the need for some common strategic thinking and emphasized the need for a common strategic vision to strengthen internal cohesion at EU level.</p>
<p>2.16. Берчев, Даниел и Петков, Стефан. Европейската стратегия за сигурност (2003 г.) – холистичен и многостранен подход за укрепване на стратегическата рамка за външна политика на Европейския съюз. – В: <i>Международна политика (електронно списание)</i>. Благоевград: Правно-исторически факултет, ЮЗУ „Неофит Рилски“, 2021, Брой 2, с. 29-40. ISSN 2367-5373</p>	<p>2.16. Berchev, Daniel & Petkov, Stefan. The European Security Strategy (2003) – a holistic and multilateral approach to strengthening the strategic framework of the EU foreign policy. – In: <i>International politics ((electronic journal))</i>. Blagoevgrad: Faculty of Law and History, "Neofit Rilski" Southwestern University, 2021, Issue 2, pp. 29-40. ISSN 2367-5373</p>
<p>По своята същност Европейската стратегия за сигурност (2003 г.) не е съвършен документ, но е важно постижение за ЕС по пътя на създаване на своя собствена, автентична форма на политика за сигурност и отбрана. Целта на доклада е да разгледа основните характеристики на ЕСС, която се явява холистичен и многостранен подход за укрепване на стратегическата рамка за външната политика на ЕС. Чрез анализ на средата за сигурност, стратегията извежда на преден план връзката глобални предизвикателства – сигурност – развитие. Тя загърбва традиционното виждане за националната сигурност и поставя изискването за комбинация от инструменти за реагиране срещу новите заплахи. От друга страна, анализът на формулираните в нея стратегически цели</p>	<p>In its essence, the European Security Strategy (2003) is not the ideal document, however, it is an important achievement for the EU on the way to developing its own authentic form of political security and defense. The aim of the report is to examine the main features of the ESS, which is a holistic and multilateral approach to strengthening the strategic framework for EU foreign policy. Analyzing the security conditions, the Strategy accentuates on the relation challenges – security – development. The Strategy steps aside from the traditional view of national security and creates demand for combination of instruments for reaction against new threats. On the other hand, the analysis on the postulated strategic goals and the necessity for security</p>

<p>и необходимостта от гарантирането на сигурността на отделните държави, показват че те могат да бъдат постигнати посредством глобални и регионални договорености.</p>	<p>guarantee for each country, claims that these can be achieved through agreements on global and regional scale.</p>
<p>2.17. Желязков, Кирил и Берчев, Даниел. Всеки човек е роден лидер. – В: <i>Свещен завет, (съвместно издание на Главния щаб на Сухопътни войски и сп. „Клуб ОРЪЖИЕ“)</i>. София: „Еър ГРУП 2000“, 2004, № 5, с. 5.</p>	<p>2.17. Zhelyazkov, Kiril & Berchev, Daniel. Everyone is a born leader. – In: <i>Holy Testament, (joint edition of the General Staff of the Land Forces and the WEAPONS Club magazine)</i>. Sofia: Air Group 2000, 2004, № 5, p. 5.</p>
<p>Статията отразява опита на двамата автори свързан с организиране и провеждане на практическо обучение по лидерска подготовка, заимстван от британската армия. В тази връзка са разгледани в синтезиран вид различните направления, в които се провежда практическото обучение по лидерска подготовка. Едното е свързано с изпълнението на задачи без лидер. При тях се поставя пред групата определена задача за разрешаване, в рамките на определено време и без да бъде определен лидер. Целта е да се определи потенциалния лидер, както и силните, дейните и слабите в групата. Второто направление, разгледано в статията, е изпълнението на задачи с лидер. При тях има назначен лидер и целта е да се развият способностите на обучаемите да оценяват проблема, да изготвят план за действие, да поставят задачи на подчинените си и да ръководят техните действия. Третото направление при провеждането на практическото приложение на лидерската подготовка е свързано с методическите занятия. То е свързано с изграждане на умения в обучаемите да организират и провеждат един тренировъчен ден по практическото приложение на лидерството. Авторите отчитат практико-приложният ефект от провеждането на такъв вид обучение, като се посочва, че</p>	<p>The article reflects the experience of both authors in organizing and conducting practical training in leadership training, borrowed from the British Army. In this regard, the different directions in which the practical training in leadership training is conducted are considered in a synthesized form. One is related to performing leaderless tasks. They set the group a specific task to solve, within a certain time and without determining a leader. The goal is to determine the potential leader, as well as the strong, active and weak in the group. The second direction, discussed in the article, is the implementation of tasks with a leader (command tasks). They have a leader appointed and the goal is to develop students' ability to assess the problem, prepare an action plan, set tasks for their subordinates and guide their actions. The third direction in conducting the practical application of leadership training is related to methodological classes. It is related to building skills in students to organize and conduct a training day on the practical application of leadership. The authors take into account the practical effect of conducting this type of training, stating that the effectiveness of</p>

ефективността при провеждането на такъв тип занятия е много висока. В заключение се посочва, че изграждането на бъдещите лидери за въоръжените сили не е процес, който може да бъде започнат и завършен за ден-два, а е продължителен процес на обучение и възпитание.	conducting this type of training is very high. In conclusion, it is stated that building future leaders for the armed forces is not a process that can be started and completed in a day or two, but is a continuous process of training and education.
--	---

03.08.2022 г.
гр. В. Търново

подп. гл. ас. д-р инж. _____ Даниел Берчев